

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2021.g.

janvāris

71. gads Nr.1

“Gaisma tumsībā” – 2020. gada Ziemassvētki

Gada tumšākā laikā svinam visgaišākos svētkus. Apustulis Pāvils uzbur gaismas līksmo uzvaru pār tumsu: “Jo Dievs, kas sacījis: no tumsas atspīdēs gaisma, – ir iespīdējis mūsu sirdīs, lai apgaismotu Dieva godības atzišanu Jēzus Kristus vaigā...” Ziemsvētkos šie vārdi sasaista Kristus piedzimšanu tūlīt pēc ziemas saulgriežiem pusnakts stundā ar apsolījumu: “Es esmu pasaules gaisma, kas man sekos, nestaigās tumsībā.” Bet īstenībā Pāvils ar saviem spēka vārdiem mums paver daudz plašākus apvāršņus. Apstiprinājums, ka “no tumsas atspīdēs gaisma”, nav tikai par gadskārtējo pagrieziena gaismai pretī. Pāvils mūs aicina atvērties Kristus gaismas atspīdēšanas brīnumam kā jaunam sākumam, kas mums katram ļauj piedzīvot Radītāja labos nolūkus itin visai savai radībai, visiem radījumiem. Apsolījums, ka “no tumsas atspīdēs gaisma”, mūs no jauna nostāda radīšanas pašā pirmā acumirkļī, kad Dievs teica: “Lai top gaisma un gaisma tapa. Un Dievs redzēja to labu esam.” Jāņa evaņģēlijā Kristus atklājas kā iemiesotais Dieva mīlestības un gaismas piesātinātais radīšanas Vārds: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs...Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. Gaisma spīd tumsā...”

Ziemsvētkos draudzēs parasti ir viskoplākie dievkalpojumi. Bet šo gadu atrodamies gluži citādākos, tumšākos un grūtākos apstākļos. Ilgstošās pandēmijas laikā mēs mūsu baznīcās vaigu vaigā nepulcēsimies. Kur Ziemsvētki ir tradicionāli laiks, kad notiek vislielākie ģimenes salidojumi, šo gadu tas viss ir it kā ar nazi nogriezts. Mūsu mājās, Salas baznīcas pastorātā, parasti visos pakšķos izlikām liekus matračus, lai viesiem būtu kur galvu nolikt. Un svinējām pirmos

Ziemsvētkus ar pankūku brokastīm un tad gājām kādā garākā pastaigā. Bet šo gadu arī mūsu ģimenes pulcēšanās notiek tikai virtuāli. Svinības ir daudz vienkāršākas un pieticīgākas. Pat iegādājamiem ievērojami mazāku eglīti nekā citos gados

Uz Facebook mana sievas māsiņa, Rūta Abakuka, nesen sev izraudzīja jaunu “vāka lapas” tēlu. Kūti Kristus bērns guļ gaismas apņemts. Vārdi debesīs zem Betlēmes zvaigznes angļiski saka: “Pirmie Ziemsvētki bija itin vienkārši. Ir OK, ja Tavi Ziemsvētki arī ir vienkārši.” Latviešu literatūrā dzejnieks Jānis Poruks ir Ziemsvētku vienkāršības pravietis. Dzejolī “ZIEMASSVĒTKOS” Poruks mūs ieaicina Marijas Kristus bērna piedzimšanas pārdomās:

Salas baznīca sniegā

Liels brīnums Betlēmē notika,
Mazs puisēniņš Marijai piedzima,
Kurš iespēja mīlēt cilvēkus,
Bez pajumtes vārgstošus nabagus.

Pār kūti zvaigznīte mirdzēja,
Kur Jēzus silītē dusēja
Un mīļo dēliņu Marija
Ar cerībām sirdī skūpstīja.
Jau sen es jutu, ka apkārtņē,
Jā visā plašajā pasaulē,
Nav sirdis, kas mīlēt varētu,
Un mīlējot brīnumus darītu.

Šis brīnums, kas sirdī man pamodās,
Just atstātiem līdzi, nu pieņemas,
- Mans dēls kā Pravietis pacelsies,
Kā Dieva Dēls ļaudis mācīt ies.

Dzejolis caurcaurēm izsaka Poruka evaņģēlija izpratni, ka vienkāršība un sirdsšķīstība ir atslēga uz Dieva valstību. Un dzejolis uzrunā šī laika noskaņojumu, kur tik daudzi jūtas novārguši un atstāti. Kad Jāzeps un Marija beidzot ieradās Betlēmē, viņi paši piedzīvoja bezpajumtnieku rūpes. Jāzeps Marijai meklēja istabu, bet ko viņš dzirdēja? “(Nav) vietas tai mājoklī”. Un Jāzepam bija lūgtin jālūdžas, lai viņiem ļautu pārnakšņot kūtī kopā ar lopiņiem. “Un tiem turpat esot, viņai piedzima pirmdzimtais dēls, un viņa to ietina autiņos un lika silē.”

Atcerēsimies, kāpēc Jēzus piedzima Betlēmē. Jāzepam un Marijai bija jādodas uz Betlēmi jo Cēzars Augusts bija pavēlējis tautas skaitīšanu. Un šī skaitīšana nebija tikai ziņkārības pēc vai kārtības labad. Romieši gribēja tautu skaitīt, jo gribēja drošāk aprēķināt cik daudz nodokļus varēs no iekarotām tautām izspiest. Tauta zem romiešu nežēlīgās varas jau slīka parādos, nabadzībā un tad verdzībā. Bet ar to nepietika. Cēzars savā varas un mantkārībā tikai gribēja vēl un vēl. Tauta sekoja romiešu pavēlei, jo tik daudzās vietās rēgojās bruņotie bosiki, kas bija gatavi ar varu piespiest, ko ar labu nebija ar mieru.

Pašam šo nedēļu ar nepatīkamu pārsteigumu nācās apzināties savu trauslumu. Uzmodos neilgi pēc saullēkta. Pēc brītiņa atjēdzos, ka mājās nebija elektrības. Un tas arī nozīmēja, ka krāsns nedarbojās. Aiz loga bija skaistais, jaunkritušais sniegs, bet nu aukstums rādījās kā dzīvības un nāves drauds. Iedomājos, ka man būs jāmeklē, kur hotelī apmesties ne tikai siltuma dēļ, bet arī, lai būtu interneta savienojums, kas maniem sagatavošanās darbiem nepieciešams. Līdzīgi Jāzepam sāku bažīties par “telpām (kur varēšu atrast sev un Norai) mājoklī”. Bet galu galā divu stundu laikā elektrība atkal iedarbojās un šīs rūpes – paldies Dievam – atkrita.

Kristus bērniņa ģimenes vājums un nedrošība pat dramatiskāk parādās drīz pēc Kristus piedzimšanas. Gudrie no austrumiem ieradās Jeruzālemē sekojot brīnumainai zvaigznei ceļā uz “jaunpiedzimušo ķēniņu”. Ķēniņš Herods bija tūlīt gatavs savu sāncensi slepkavot. Kad Marija, Jāzeps un Jēzus bērniņš eņģeļa brīdināti aizbēga, Herods izgāza savas asinskārās asinis uz visiem vīriešu kārtas bērniem Betlēmes apkārtnē divus gadus vecus un jaunākus. Ziemsvētku stāsts atkal un atkal rāda cik pasaulē gaisma, labums

un mīlestība rādās vāji un trausli, jo paši esam ierobežoti un nepilnīgi. Tādēļ Pāvils šo īstenību bezbailīgi sauc vārdā, bet mums reizē arī apstiprina, ko ticība mums apsola: “Šis dārgums mūsos ir kā trauslos māla traukos, lai būtu redzams, ka spēka pārpilnība pieder Dievam, nevis nāk no mums pašiem...”

Poruks savā dzejolī apsola pārtapšanu cilvēkam un pasaulei, ja vien atveramies līdzjūtīgās mīlestības dārgumam. Kristus iemieso un dalās ar mīlestību, kas nav tikai vērsta pret tiem, kas piedzīvo šīs pasaules šķietamos labumus: naudu, varu, slavu un baudu. Tai vietā Kristus mīlestība ir īpaši vērsta nabagiem, bezspēcīgiem, aizmirstiem, cietējiem. Dzejolī Marija liecina, ka mīlestība, kas ir dāvana vīriem, jau atradusi mājokli viņā: “Šis brīnums, kas sirdī man pamodās, Just atstātiem līdzī, nu pieņemas.”

Poruks ar tik vieglu pieskārienu sasaista divus pamata tēlus - pēcnācēju un pestītāju. Savā ziņā katram vecākam savs bērns rādās kā gaidītais pestītājs. Visi cer, ka mūsu pēcnācēji īstēnos kādu tiesu mūsu neizdzīvoto sapņu. Un Marijai tāpat kā mums visiem bija šie sapņi arī par bērniņu, kas viņas miesās tapa. Bet Marijas domām un lūgšanām bija plašākas dimensijas, jo caur Kristus bērniņu mums visiem ir sniegta jauna iespēja vairāk mīlēt, vairāk laba panākt, vairāk laba iemiesot. Ziemsvētku stāstā dzirdam par vienreizēju brīnumu, bet katrs arī ceram ko radniecisku piedzīvot Ziemsvētku gaismas iemiesošanās pagriezienā.

Kad atveramies šai gaismai nojausam, ka nedzīvojam tikai sev vien, bet esam iesaistīti lielākā stāstā. Ticības izaicinājums mūs sasaista ar stāstu, kas sākās, kad Dievs teica, “Lai top gaisma” un Dievs redzēja to labu esam. Pasaulē, kur tumsas vara, grēka vara, ir tik liela, baidāmies paļauties uz ka mūsu pašu gaisma un labums, jo “māla trauks” – mūsu pašu mirstīgais “es”, kur šos dārgumus glabājam, rādās trausls un apdraudēts. Bet Ziemsvētku brīnums mūsu stāstu no jauna sasaistās ar Kristus stāsta. Gada tumšākā laikā - un tieši šajā ilgstošā pārbaudījumu posmā – no jauna atklājam, ka Kristus bērniņš mums dāvā nemirstības gaismu, ko neviena tumsa nespēs izdzēst. Kristus iemieso paša Radītāja mīlestību, kas mīl un apgaismo visu radību. Pateiksimies Dievam, ka Ziemassvētkos “Betlēmē notika liels brīnums, Mazs puisēniņš Marijai piedzima, Kurš iespēja mīlēt cilvēkus...” Āmen.

Laris Saliņš

Pirmās potes

Pirmdien, 2020. g. 14. decembrī, manā slimnīcā, Long Island Jewish Medical Centrā, bija lieli svētki, jo mana kolēģa, medmāsa Sandra Lindsay, bija pirmā visā ASV, kura saņēma Pfizera CoVida poti. Potēšanu

pārraidīja par visu Ameriku un pasauli ieskaitot Panorāmas vakara ziņu programmu Latvija. Slimnīcā visi darbinieki priecājas, ka mums bija tas lielais gods būt pirmā slimnīca visa valstī ar potēm!

Potes atlidoja 5:40 AM pirmdienas rītā speciālā lidmašīna uz JFK no Pfizer laboratorijas Kalazamū - 80 grādu F nodrošinātos ledus skapjos un pēc tam transportētas uz LIJ. 9:20 no rīta preses priekšā Sandra Lindsay saņēma pirmo poti! Mēs visi slimnīca kuri visu šo epidēmijas laiku ārstējam CoVid pacientus ar nopietnām bailēm, ka mums arī pašiem varēt pielipt šis briesmīgais vīrus saņēma šis fantastiskās ziņas ar prieku, smaidu un mieru sajūtu! Svinējām līdz šim nepiedzīvotus slimnīcas, Amerikas un pasaules veselības svētkus!

Tajā paša pēcpusdienā man no Latvijas par e-pastu atrakstīja LV TV ziņu Panorāmas korespondente Anna Ūdre. Zoomā mani intervēja par maniem iespaidiem būt liecinieks šajā vēsturiskā momentā pie pirmās potēšanas ASV slimnīcā. Deklarēju ka pote ir Ziemsvētku dāvana mums un visai pasaulei! Programma tika pārraidīta kā pirmās ziņas otrdienas vakarā!

Katru dienu Employee Health Service aicināja pēc darba potēties vīrusa riska darbiniekus sākot ar ĒD emergency department, ICU intensīvas ventilatora nodaļas, CoVid nodaļas, utt, pēc tam, lai varētu visus 74,000 Northwell darbiniekus 22 slimnīcās aizsargāt. Piekdienas pēcpusdienā 4os 18. decembrī man pienāca aicinājums potēties sestdien, 19., 7os no rīta. Pa nakti bija grūti gulēt domājot par preses saceltām

Dr. Ēriks Niedrītis pēc potes saņemšanas

bāžam par potēm. Arī raizējos par savu bišu alerģija un ārstēšanu ĒD, kad man iekoda bites tēvam palīdzot noņemt medus rāmus no stropiem jaunībā.

Septiņos no rīta biju slimnīcā pirmais uz listes. Adata bija tieva un nemaz nejuta kaut vēlāk roka sāpēja. Četras medmāsas bija klāt pie potēšanas.

Pēc tam man uzpasēja 15 minūtes, lai nav blakus sekas. Pa to laiku man uznāca jūtas, ka smaga nasta nocelta no maniem pleciem! Man pārnāca milzīgs atvieglinājums un laimes sajūta ar lielu eiforiju, kas vēl

tagad turpinājās! Jutos, ka šī lielai cilvēces nelaimei gals būs drīz klāt un varēsim atgriezties vecās laimīgās sliedēs!

Pirms Ziemsvētkiem 10,000 Northwell Health 22ās slimnīcās veselības darbinieki saņēma potes bez problēmām un visi priecājās! Vēl tagad jutos laimīgs, veselīgs un atvieglināts pēc spricēs! Otra pote pare-

dzēta svētdien 10. janvāri. Abas potes jābūt no tās pašas zāļu firmas.

Dziļi iesaku visiem izmantot iespēju potēties, kad uznāks izdevība saņemt Pfizer, Moderna, Astra Zeneca vai citas firmas potes. Vajag 75-80 % iedzīvotāja piedalīšanos, lai nodrošināt bara imunitāti vai "herd immunity". Tad mēs vīrusu uzvarēsim, pārdzīvosim šos melnos laikus un dzīvosim veselībā 2021. gadā un pēc tam! Veselīgu Jauno Gadu! Dr. Ēriks Niedrītis

Jonkeru Pamatskolas Pirmais Mācību Pusgads

2020. gads ir bijis sarežģīts un izaicinājumu pilns katrai izglītības iestādei, skolotājiem, vecākiem un pašiem bērniem. Aktuālais pandēmijas agrinājā posmā bija kā tālāk turpināt mācību procesu. Mūsu skola Koronas vīrusa pandēmijas laikā ievēroja veselības drošības noteikumus un mācības procesu noturēja attālināti.

Tā kā nebija iespējams būt Jonkeru baznīcas telpās, tad mums, gan skolotājiem, gan bērniem un viņu vecākiem nācās uzbūvēt virtuālo ēku. Tajā bija jāpārveidojas no Google Classroom telpām uz Zoom telpām, kā arī reizēm, apmaldoties, vajadzēja izmantot Whats app un e-pastus, lai sameklētu viens otru šajā jaunajā virtuālajā ēkā. Kad īstās telpas virtuālajā vidē tika atrastas, tad skolotājiem nācās eksperimentēt ar savas stundas vielas prezentēšanu šajā vidē, bet

skolēniem vajadzēja eksperimentēt ar skolotāju pacietību, gan rakstot nebēdnīgus komentārus Zoom chatā, gan reizēm izslēdzot mikrofonu (kas agrākajā valodā sauktos - suns apēda manu mājasdarbu.) Bet rudens semestrī jau vienkārši varam viens otru atrast virtuālajā ēkā, nodot viens otram precīzu mācību informāciju un pat sasniegt labus rezultātus pārbaudījumos. Mūsu skola ir viena no nedaudzajām Amerikas Latviešu skolām, kura ikgadu kārto ALAs standartizēto valodas līmeņa pārbaudījumu. Ceturtās, piektās, septītās klases skolēnu un pieaugušo (LSL klases) rezultātus PBLA Izglītības padomes Daces Mažeika novērtējums patiesi iepriecināja. Savas zināšanas papildināja arī skolotāji ikgadējā ALAs rīkotā Skolotāju konference, kura šogad noritēja virtuālajā vidē, kopā ar saviem ASV kolēģiem un

kolēģiem no Latvijas, Kanādas, pat Austrālijas.

Nopietnais mācību darbs gan latviešu valodas, literatūras, dziedāšanas, ticības mācības, tēvzemes mācības, vēstures un ģeogrāfijas stundās mijās ar svētkiem. Tie ļāva bērniem savas stundās apgūtās zināšanas pielietot praktiski, tie radīja draudzīgas daudz dimensijas saiknes, un kopības sajūtu.

Skolu **Zinību Diena** noritēja 19.septembrī ar mācītāja Lara Saliņa vadīto svētbrīdi, Latvijas himnu un iedvesmojošiem vārdiem no skolas pārzines Lienas Vidzes.

Rudens nāca ar **Miķeldienu**. Katra klase bija izpētījusi kādu tradicionālo svētku daļu. Skolas lielākie audzēkņi veica demonstrējumu par zemeslodes un saules īpašo nozīmi saulgriežos. Citi dalījās ar rudens garšu izjūtām, tās ietverot mīklās, savukārt, citi veica pētījumu kā latviešu tautas ticējumi darbojas reālajā dabā. Mazās klases bija priecīgas iepazīt jaunu puķes-Miķelīšus, kā arī atcerējamies savas skolas absolventu - Miķeli. Miķeldienas Juma zīme ir dubultvārpa, ko atrod pēdējā rudzu kūlītī, tā ir īpaša svētība. Mēs arī savā skolā meklējām Jumīti un atradām, gan ne rudzu laukā, bet trijās ģimenēs, kurās ir dvīņi: Sofija un Aleksandrs, Stella un Zane, Maksis un Aleksis. Katrs skolnieks izradīja savu no rudens veltēm veidoto Miķelīti.

Aizsākoties novembra mēnesim mēs sākām gatavoties **Latvijas Neatkarības Dienai**. Bērni patstāvīgi veidoja, zīmēja un rakstīja apsveikuma kartiņas, ko izsūtīja kā mīļu svētku sveicienu mūsu Jonkeru draudzes vecākai paaudzei

Mette Eskildsen raksta vēstuli

un bija priecīgi arī saņemt pateicības atbildes. Mūsu skolas novembra svētku tēma šogad bija Rīga. Tā kā mūsu skolas skolēnu lielākā daļa ir vēl pasaku lasīšanas vecumā, tad mēs izdomājām un visi kopā izspēlējām Teiku par Rīgu, kurai viena kāja Daugaviņas labajā un otra kreisajā krastā, kura vienā rokā tur vecāko ēku - Doma baznīcu un jaunāko - Gaismas pili, kurai ausīs šalc jūra un ieņaud kaķis no Kaķa nama, un kuras matos sēž Rīgas gaiļi. Tai vēderā ir Laimas konfektes, bet sirdī, pašā Rīgas sirdī ir Brīvības pieminekļis, kas visu Latviju satur kopā. Rīga nekad nebūs gatava, Rīga gaida arī mūs to celt, veidot, slavīnāt, tikai - mums jāmacās saklausīt Daugaviņas skanējumu.

Amanda un Anna Cordazzo raksta vēstules,
Cami un Chase Pelkauss liek pastā

Ņujorkas Latviešu organizāciju padomes 18.novembra rīkotajā sarīkojumā, skolas skolotāja Artas Jēkabsons vadībā sagatavoja dziesmu "Rīgā Iešu Es Māmiņa".

Mūsu skolas 18.novembra svinību laikā arī bija gods sveikt Jonkeru Pamatskola absolventi, divu mūsu skolēnu vecmāmiņu Ingrīdu Miemis, ar Triju Zvaigžņu ordeņi par ilggadējo latviešu izglītības un sabiedrisko darbu ASV.

Pirmo skolas pusgadu noslēdzām ar bērnu vismīļākajiem svētkiem - Ziemassvētkiem. Bijām gandarīti, ka šajos svētkos piedalījās gan vecvecāki, gan viesi - draudzes locekļi un Izglītības Ministrijas Latviešu Aģentūras pārstāvji. Svētkos "**Zaigo Mani Ziemassvētki**" rūķīši nesa zvaigznes no debesīm, mēs paši pētījām zvaigznes, klausījāmies eņģeļu vēlējumos, baudījām dzeju par sniegpārslīnām, mācījāmies taisīt sniega pikas un sniegavīrus pat bez sniega. Neiztikām arī bez skaistākās latviešu pasakas "Kaķīšu Dzirnaviņu" ziemassvētku eglītes prieka. Katrs svētku dalībnieks dalījās ar savu mīļāko eglītes rotājumu - vienam tā bija paštaborēta zvaigznīte, citam vairākās paaudzes lolotas zvaigznes, citam bērniņa piedzimšanas foto, bet citam īpašs eņģelītis. Lielākie skolnieki bija veikuši intervijas un dalījās ar saviem pētījuma rezultātiem par to kā latvieši Ziemassvētkus

uztver ar acīm, smaržu, garšu, dzirdi, tausti un ko jūt sirsniņās. Arī visas mūsu sirsniņas bija pielietas ar Ziemassvētku prieku!

Dziesma Klusa Nakts, Svēta Nakts mūsu skolas izpildījumā tika iekļauta ALAs Ziemassvētku Muzikālajā Kartē, kā arī Draudzes Ziemassvētku dievkalpojumā. To šobrīd var noklausīties ALAs Youtube Kanālā.

https://www.youtube.com/watch?v=2wI8M_dSnQM&list=PLAnyB9XQsrqgxaUA8GIHrbDb76AhaxIk&index=5

Nesagaidot vēl jauno gadu, kurš parasti atnes pārmaiņas, mūsu skolā pārmaiņa notika vēl gada nogalē. Visi skolotāji turpina savu iesākto darbu, vienīgi par pārziņa pienākumiem tagad rūpējas Inita Cordazzo, Līga Balode un Arta Jēkabsons. Pateicoties skolotāju varēšanai un garīgam spēkam, bērnu interesei un vecāku neatlaidīgajam atbalstam, arī šajos neparastajos laikos, mācības mūsu Jonkeru pamatskolā turpinās un tās dod ikvienam skolniekam latviskās izaugsmes iespējas.

Līga Balode

Valsts svētki Ņudžersijas latviešu skolā

“Gan kalns nau nekas vairāk kā viņa smilšu graudiņi kopā, gan jūra nau nekas cits kā visi viņas ūdens pilieni kopā. Bet cilvēce ir vairāk nekā visi cilvēki kopā. To dara viņas radītā kustība - gars.” Rainis

Ņudžersijas latviešu skola atzīmēja Latvijas Valsts svētkus 2020.g. 14. novembrī. Kā visiem, arī mums valsts neatkarības gadskārtas svinības šoreiz bija jāpieņem pašreizējiem apstākļiem, kas lika skolotāju saimei izveidot savādāku, bet tikpat radošu un aizraujošu programmu skolēniem, ko varēja noturēt ārā un mazās grupās. Tā radās doma atzīmēt Latvijas dzimšanas dienu ar Latvijas robežu meklēšanas izzinošu spēli pa posmiem *“Liela, gara tēva josta, nevar pūrā salocīt”*. Skolas vecāku padomes priekšsēde Daina Gulbe un skolotāja Ilona Ozoliņa-Čiu sapulcēja visi skolēnus pie Latvijas kontūras, kurā katrā no kultūrvēsturiskajiem novadiem bija vairākas “pazudušas” robežpilsētas. Skolēnu uzdevums bija pa grupām iziet visus posmus, pareizi izpildīt katra posma uzdevumus un atrast šīs pazudušās pilsētas, lai kopīgiem spēkiem atjaunotu valsts robežu. Viens no posmiem bija *latvis-*

kie raksti, kur pēc skolotāju Ilonas Ozoliņas-Čiu un Lauras Vilsones-Meixner ieceres, skolēni tuvāk iepazīnās ar mūsu senču rakstiem. Katras grupas uzdevums bija izveidot rakstus no gaismas kociņiem, tā kopīgi veidojot savu “Lielvārdes jostu” ar dažnedažādiem rakstiem. Kā senajā teicienā “labs nāk ar gaidīšanu”, arī šoreiz skolēnu veikumu varēja redzēt pilnā krāšņumā tikai pēc saulrieta, kad pašu darinātās jostas raksti iemirdzējās pilnā krāšņumā. Citā spēles posmā skolēnus pie ugunsкура sagaidīja *Mārtiņbērni* (skolotājas Kristīna Rathode, Agnese Nikolas un absolvents Maksis Rathod), jo tikai dažas dienas iepriekš bija Mārtiņdiens, kas nāk ar savām ieražām un tradīcijām. Mārtiņbērni iepēra katru ar žagariem - veselībai un spēkam visa gada garumā un arī iemācīja ugunsrituālu: iemetot uguni pa egles zariņam, katram bija jāiedomājas kāda laba domu un vēlme. Visi varēja kārtīgi izlēkāt, piedaloties jautrā rotaļā kopā Mārtiņbērniem, kuras laikā, auklā iesiets maiss, tika griezts uz riņķi un dalībniekiem bija jāmanās tam pārlēkt pāri. Rotaļa iesākās viltīgi lēni, bet tās pieaugošais temps pārbaudīja

ikviena veiklību. Gan latvisko rakstu, gan Mārtiņdienas posmus kuplināja skolotājas Gunas Panteles un viņas vīra Andrew Puntel vijoles un akordeonā muzikālais pavadījums. Trešais spēles posma sagaidīja skolēnus vēsturisko *Rīgas cīņu priekšvakarā* 1919. gada novembrī. Viņu uzdevums bija tumsā “šķērsot Daugavu”. Tā nu, aizsietām acīm un paļaujoties uz komandas biedru teikto, katrs šķērsoja ar baloniem “mīnēto” Daugavu, mēģinot uz tiem neuzkāpt un tos nepārplēst. Par skolēnu drošību un veselību gādāja žēlsirdīgās māsiņas (skolotājas Māra Lazda un Līvija Medne), kas katru “ievainoto” ar nestuvēm aiznesa drošā vietā, kur pirmās palīdzības sniegšanā piedalījās arī paši skolēni.

Ceturta posmā skolēniem bija jāiejiņas jaunlatviešu laikmetā, kur viņus sagaidīja pats *Dainu tēvs* (Jānis Bungis) kopā ar skolas pārzini Janu Anču-Teteri. Dainu tēvam bija sajukuši pieraksti un skolēniem bija jāsaliek tautsdziesmu vārdi pareizā secībā, lai četrinde atkal skaisti skanētu. Bija arī jāpalīdz Dainu tēvam Dainu skapja kārtošanā un jaunvārdu veidošanā, kas jāatzīst, gāja diezgan raiti, varbūt tāpēc, ka Dainu tēvs bija jau šoruden skolā ciemojies, kad visi kopā oktobrī atzīmējām viņa 185. gadskārtu.

Ikviena grupa katrā posma ļoti sekmīgi izpildīja visus uzdevumus un atguva pazudušās robežpilsētas simbolu - sveci, lai noslēdzot šo spēli, sekmīgi atjaunotu Latvijas robežas, noliekot iedegtu svecīti tukšajos robežas posmos. Pēcpusdienas noslēgumā visi sastājāmies ap, šo sveču gaismoto, Latvijas kontūru uz

Nudžersijas latviešu skolas eglīte

Ziemassvētku gaidās, sanācām kopā skolas eglītē ceturta adventes priekšvakarā, šoreiz gan tīmekļa tiešsaistē, lai viens otru sveiktu un dāvētu sev un klātesošajam viesiem gaišas svētku sajūtas. Svinēšana attālināti nāk ar daudziem mīnusiem, bet tai ir viena liela priekšrocība: spēja svinēt plašākā lokā, kā tas būtu bijis iespējams klātienē. Mūsu skolas saime šī gada eglītē kļuva daudz plašāka, kā ierasts klātienē, jo daudziem skolēniem pievienojās vecvecāki vai citi radi un tuvinieki no dažādām ASV pavalstīm, Kanādas vai Eiropas

nelielu svinīgu brīdi, klausoties, pie sevis dungojot un sirdīs lepnī dziedot “Dievs svētī, Latviju”. Tam sekoja svētku kliņģeris un brīnumsvēcīšu mirdzošās gaismīņas, kas kuplināja svētku sajūtu.

Pēcpusdiena jau bija pārvērtusies vakara stundās, kad kopīgi noskatījāmies pašu veidotā projekta “*Mans latviskākais vārds*” pirmizrādi. Pārzine Jana Anča-Tetere smēlās šī projekta ideju no nesen Latvijā izskaņējušā, Latvijas valodas aģentūras (LVA) rīkotā, projekta ar šādu pašu nosaukumu, kurā noskaidroja šo, tautas acīs, latviskāko vārdu, kas tautas balsojumā bija ‘rupjmaize’. Nudžersijas skolas saime nebalsoja par vārdiem, bet ikviens skolēns, skolotājs, vecāks vai vecvecāks tikai aicināts ierunāt sev īpaši tuvu un latvisko vārdu. Pa visiem kopā sanāca 102 vārdi, viens katram Latvijas valsts pastāvēšanas gadam. Šis arī bija skolas sveiciens Ņujorkas latviešu virtuālajā Valsts svētku programmā. Aicinām arī Jūs ieklausīties mūsu skolas saimes latviskākajos vārdos: <https://www.youtube.com/watch?v=lkorZGiC4EE&feature=youtu.be>

Valsts svētku svinības šogad bija neparastākas, bez svinīgā akta un ierastajiem priekšnesumiem. Šoreiz kopā pavadītā pēcpusdiena dzeestrā, bet saulainā rudens dienā noritēja ar siltu kopības un sadarbības sajūtu. Dienas laikā piedzīvotais un izzinātais, un sveču gaismā radītais svētku gars iemirdzējās klātesošo acīs, stiprinot ikviena latviskās piederības saites.

Līvija Medne

Rūķu
komanda...

valstīm, kā arī no Latvijas.

Jaunāko klašu ticības mācības un dziedāšanas skolotāja Guna Pantele iesāka eglīti ar svētbrīdi. Viņas lasītais Kristus dzimšanas stāsts, šogad, īpaši pieaugušajiem, šķiet, ka izskanēja mazliet savādāk, mums visiem esot pašreizējās pandēmijas, sabiedrības domstarpību un notikušo konfliktu ietekmē. Tas jo vairāk rosināja nezaudēt ticību un stiprināja cerību par labākiem laikiem. Katram aizdedzot savu svecīti pie ekrāna, kopīgi dziedātā "Klusa nakts, svēta nakts" izskanēja ar patiesu kas & Andrew par svētbrīdi un krāšņo muzikālo pavadījumu.

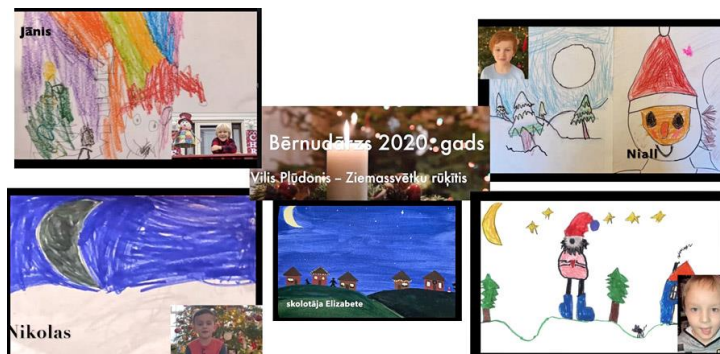
Visi kopā izspēlējām spēli, lai atcerētos jaukus mirkļus no iepriekšējo gadu eglītēm un pārbaudītu savas Ziemassvētku tradīciju zināšanas. Ziemassvētku vecītim talkā nāca darbīgi, čakli un attapīgi rūķi, kas palīdzēja viņam mūs atrast tiešsaistē. Bērni bija sagatavojušies šim īpašajam ciemiņam un iepriecināja viņu ar dzejoļiem un skaistiem muzikāliem priekšnesumiem!

Novēlam, lai nākošais gads mums visiem

sniedz daudz vairāk tādu mirkļu, kas liktu mūsu acīm pārsteigumā mirdzēt!

Vēl tik nesen neierastais ir kļuvis par ierasto un nepaveicamais – par paveikto. Izskanot skolas eglītei, kārtējo reizi pārliecinājāties, ka arī darbojoties katram atsevišķi, bet ar kopīgu mērķi, varam radīt patiesu svētku sajūtu. No sirds priecājāties, ka izdevās sapulcēties tik kuplā skaitā un svinīgi iededzināt Ziemassvētku eglī. Lai šis gads mums visiem sniedz daudz vairāk tādu mirkļu, kas liktu mūsu acīm priekā mirdzēt!

Līviņa Medne

LELBĀL tagad saucās LELBP

MŪS PAZINA KĀ: Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL)

NO ŠĪ LAIKA ESAM: Latvijas Evaņģēliski luteriskā Baznīca pasaulē! (LELBP)

Notikusi vēsturiska pārmaiņa. Sinodālā balsojumā LELBĀL nolēma mainīt savu nosaukumu, lai tas patiesāk atspoguļotu mūsu darbību. Gadiem jau esam ne tikai ārpus Latvijas vai diasporā, bet arī Latvijā! Jau 2010. gadā tika dibināta mūsu Rīgas evaņģēliskā draudze un darbojās Rīgas Reformātu-Brāļu draudze. Pamazām atvērās vienas durvis, otras, un ar mums kopā pulcējās tie, kuri pie mums atrada savas garīgās mājas. Atsaucoties aicinājumam, 2016. gadā Rīgā notika LELBĀL Latvijas iecirkņa dibināšanas dievkalpojums. Mārtiņš Luters ticēja, ka Baznīca nedrīkst nonākt stagnācijā, tai jābūt kustīgai un gatavai pārveidoties jaunos apstākļos, vajadzībās.

Otrā pasaules kara un bezdievīgu komunisma briesmu dēļ trimdā ārpus Latvijas nonāca daļa no Latvijas ev. lut. Baznīcas. 1944. gadā Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas archibīskaps Teodors Grīnbergs bija spiests atstāt dzimteni. Savas vadītās Baznīcas darbu viņš turpināja, līdz ar daļu Latvijas tautas nonākot Vācijas bēgļu nometnēs. Arī toreiz vēsturiskie un ģeogrāfiskie apstākļi spieda vairākas reizes mainīt Baznīcas nosaukumu, lai tas atspoguļotu reālo situāciju, ka daļa no pirms kara vienotās LELB tagad atradās ārpus Latvijas. Pa gadiem bijām gan LELB Trimdā, gan LELBĀL. Nonākot pasaules četros kontinentos, latviešu bēgļi dibināja draudzes, cēla

dievnamus, veica Kristus misijas darbu un neaizmirsta savu pienākumu aizlūgt par dzimtenē dzīvojošajiem brāļiem un māsām. Lūgšanas pārvērtās darbos, kurus Dievs svētīja! Kopā ar citām Baznīcām sadarbosimies, lai pasaulē vairotos Kristus miers, taisnība, patiesība un mīlestība Dieva dotā, vienmēr radošā un pārradošā Gara spēkā! Angļu valodā būsim: Latvian Evangelical Lutheran Church Worldwide (LELCW); vācu valodā: Lettische Evangelisch Lutherische Kirche Weltweit (LELKW); krieviski: Латвийская Евангелически Лютеранская Церковь в Мире (ЛЕЛЦМ).

Lūdzam ar mums labāk iepazīties, apmeklējot mūsu mājas lapu: www.lelbpasaule.lv

Mainot mūsu nosaukumu, neesam zaudējuši savu iepriekšējo identitāti, bet esam apliecinājuši, kas mēs jau esam un ceram vēl būt! Viss savā laikā! Reiz nedrošā, baiļu pilnā laikā - 1947. gada Reformācijas svētkos, mācītājs Dr. Kārlis Bilzens latviešu bēgļus iedrošināja: "Pasaule izjūt fizisku un garīgu tukšumu, tuksneša stāvokli. Bet, Jēzus arī tagad savā debesu realitātē iet cauri pasaulei." Un vēl šajā pandēmijas, nemiera pilnajā, smagajā laikā, Viņš iet cauri pasaulei un mēs - Viņa pēdās! Paļausimies!

Jums izlūdzamies Reformācijas svētku prieku, ticības spēku, cerību un Dieva svētību! Vienosimies lūgšanās un cits citam palīdzēsim dzīvot un kalpot Dievam par godu! Dosimies pretī gaišai nākotnei ar prieku un pateicību par to, kas bijis, ir, un kas vēl būs!

Archibīskape Lauma Zušēvica,
LELBPasaule Virsvalde

Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes gada sapulce 2021. gadā
svētdien, 21. februārī, plkst. 11:00 no rīta – virtuāli caur Zoom

Sapulci vadīs draudzes priekšiece Baiba Kļaviņa ar šādu darba kārtību:

1. Garīgais ievads, māc. L. Saliņš
2. Sapulces vadības konstruēšanās
3. Ziņojumi par draudzes garīgo darbību
4. Draudzes saimniecība un 2020. gada pārskats
 - a) Draudzes priekšnieka ziņojums
 - b) Kases pārskats
 - c) Revīzijas komisijas ziņojums
 - d) Pārskatu pieņemšana
5. 2021. gada
 - a) Draudzes budžets
 - b) Lauku īpašuma budžets
6. Darbības nozares
7. Amatpersonu un delegātu vēlēšanas
8. Ziņojumi, priekšlikumi, ierosinājumi

Draudzes locekļi saņems epastu ar pieteikšanās norādījumiem un Zoom saiti. Gada sapulces dalībnieki saņems gada sapulces ziņojumus elektroniski pirms sapulces.

* * * * *

Latviešu Federālās Kreditsabiedrības Ņujorkā
gada sapulce notiks 2021. gada 7. februārī plkst. 11:00 no rīta virtuāli caur Zoom.
Zoom saite saņemama no Ģirta Kundziņa gakundzins@aol.com

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG
U.S. POSTAGE
PAID
DEER PARK NY 11729
Permit No. 27